

Medarbejderaktier er en mulighed for at kunne knytte virksomhed og medarbejdere tættere på hinanden, for at holde personer, der kan være med til at give virksomheden det afgørende løft, fast i en længere periode.

I Danmark var vi alle sammen glade, da det lykkedes at få en virksomhed som Giga frem. Giga er den virksomhed, der blev solgt for lige knap 10 mia. kr. Det, som direktøren i Giga sagde var hans største problem, var sådan set at holde på medarbejderne, for hans produkt, det, der gav de 10 mia. kr. i værdi, var ikke et stort varelager, var ikke et dyrt produktionsapparat, men den viden og indsigt, hans medarbejdere havde. Og en af de ting, som de netop fra Gigas side sagde, var: Kunne I ikke i regeringen prøve at kigge på, om mulighederne for at kunne holde på medarbejderne kunne gøres bedre.

KL. 11.35

Det lykkedes på trods af de manglende muligheder dengang. Men vi valgte så i 2003 fra regeringens side at indføre reglerne om medarbejderaktier. Nu præciserer vi dem og gør dem bedre. Vi er af den klare overbevisning, at vi stadig væk vil være inden for den økonomiske ramme, som var forudsat i det første lovforslag.

Jeg vil godt give tilsagn til fru Charlotte Dyremose om, at vi også vil prøve at kigge på den problemstilling, som den konservative ordfører rejste. Hvorledes vi kan lave en præcisering af det, er svært at give noget håndfast tilsagn om. Men lad os prøve at drøfte det i det udvalgsarbejde, der kommer nu.

Og så vil jeg gerne give den indrømmelse til hr. Morten Homann, at det her ikke er enkle paragraffer. I forhold til det arbejde, vi gør med at forenkle lovgivningen, så er det ikke enkle paragraffer, vi arbejder med. Men det er altså værd at holde fast i, at vi i dag har et regelsæt, og at det er det regelsæt, der i bund og grund er kompliceret.

Det, vi gør nu, er, at vi afklarer og præciserer det regelsæt, der er, og dermed mener jeg, at vi er med til at skabe en større forståelse og også med til at skabe nogle mere forståelige og præcise regler. Selv om det i udgangspunktet er komplicerede regler, så er lovforslaget her med til at gøre det enklere.

Jeg kan ikke se hr. Frank Aaen i salen, men – der var han – det lød for mig nærmest som en lidt sentimental tilbagevendende til de første spæde interesser, jeg havde for politik, at høre omtalen af ØD og tvunget økonomisk demokrati. Der er for mig at se ingen tvivl om, at det at kunne

knytte medarbejdere og virksomheder tættere til hinanden og kunne få lavet et større fællesskab om det arbejde, der er i en virksomhed, vil være til gavn. Men det skal ske ad frivillighedens vej. Det skal ske, fordi man som virksomhedsejer har en interesse i og en lyst til at ville knytte medarbejderne til sig.

Og derfor er det her et rigtig godt forslag til ad frivillighedens vej at kunne opnå det mål, at flere er med til at være virksomhedsejere, er med til at have del i produktionsapparatet og også ejer en del af produktionsapparatet. Og det her er faktisk den rigtige vej at gå, ikke den tvungne vej.

Det sidste, jeg bare vil sige, er, at når det blev nævnt, at regeringens skattepolitik ikke skulle være til gavn for andre end folk, der er på arbejdsmarkedet, har det, at vi indførte et skattestop på afgifter fra den første dag, vi trådte til, i særlig høj grad været til gavn for dem med de laveste indkomster, fordi de stadig stigende afgifter, der var under den tidligere regering, i særlig høj grad ramte folk, der var uden for arbejdsmarkedet, pensionister, førtidspensionister, kontanthjælpsmodtagere m.v. Disse grupper er blevet hjulpet markant af, at der er kommet et skattestop på afgifter, som har været med til at give dem et større råderum også økonomisk.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Ministeren kan snakke udenom alt det, ministeren ønsker. Sagen er, at hver eneste gang man laver ændringer af personskatterne, så har man nøjsommeligt undladt at give skattelettelse til alle dem, der har mindst. Arbejdsløse, pensionister, uddannelsessøgende er holdt ude, hver gang man har ændret personskatten. Sådan er det.

Men ellers vil jeg sige, at det der med at få medarbejderindflydelse er noget positivt. Det med at få delt overskuddet med medarbejderne er noget positivt, siger ministeren, men det skal være frivilligt. Frivilligt for hvem? Er det frivilligt for medarbejderne? Eller er det frivilligt for direktøren? Det er jo meget interessant. Det er jo lige præcis forskellen på Venstre og Konservative og Enhedslisten og venstrefløjen, at når førstnævnte snakker om frivillighed, så er det altid frivillighed for dem, der har, og i særdeleshed frivillighed for dem, der har magt, men ikke frivillighed for dem, der ikke har magt, og dem, der ikke har.